

4843 $\frac{3}{5}$ 46: 1. Beh. af F. t. L. om Afgift paa Hvede og Hvedemel og ang. Rugbrødsprisen. 4844

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Carl Petersen: Da det foreliggende Lovforslag tilsigter en Fortsættelse uden Ændringer af den nugældende Lovgivning, og da denne Lovgivning i de Aar, den har virket, har haft en heldig og gavnlig Indvirkning til Opnaaelse af det Formaal, der var tilsigtet, idet Rugbrødspriserne er holdt nede igennem den Afgift, der er krævet paa Hvedemel, og det givne Statstilskud, mener jeg, det er klogt ogsaa at fortsætte med denne Lovgivning i den kommende Tid, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Juul: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Forslaget om Forlængelse for endnu et Aar af Loven om Afgift paa Hvede og Hvedemel og Tilskud til Nedbringelse af Rugbrødsprisen. Lovens Formaal er jo at holde Rugbrødsprisen nede paa det Niveau, den har ligget paa under hele Krigsperioden. Vi anerkender enhver rimelig Bestræbelse for at holde vort hjemlige Omkostningsniveau nede paa et Stade, der muliggør, at dansk Virksomhed kan trives og komme til fuld Udfoldelse.

Jeg skal ikke gøre Bemærkninger til selve Lovforslagets Bestemmelser, men jeg finder Anledning til at gøre et Par korte Bemærkninger, der har nøje Forbindelse med Landets Forsyning med Brødkorn og med Rugbrødsprisen Højde.

Den første er den, at jeg finder det meget beklageligt, at den Strejke, som nu er iværksat, ser ud til at kunne hindre rettidig Fordeling af den Kvælstofgødning, som er til Raadighed. Gennem Forsøgsresultater er det godtgjort, at den bedste Udbringningstid for Kvælstofgødning til Vintersæd er de allerførste Dage af Maj. Vi har jo ikke her i Landet større Mængder af Brødkorn til Raadighed, end at vi har Brug for den størst mulige Høst, og nu er de allerbedste Betingelser for en stor Høst givet fra Naturens Haand. Skulde vi da hindre den Medvirkning, som er nødvendig fra Menneskets Side, ved at gaa i Strejke? Det forekommer mig at være en underlig uværdig Maade at fejre Befrielsen paa.

Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre, er den, at det forekommer mig rimeligt at give Udtryk for en Anerkendelse til

Brødkornsdyrkerne, fordi de ikke har lagt Grunden til en Forhøjelse af Rugbrødsprisen ved at kræve større Priser for Brødkornet, og der er saa meget mere Grund til at yde den Anerkendelse, som der i Virkeligheden ligger en fuldkommen rimelig Begrundelse for en Forhøjelse af Brødsprisen i den Omstændighed, at Produktionsudgifterne er steget stærkt, siden Kornprisen i 1940 blev fastlagt. Den økonomiske Udvikling her i Landet i det sidste Aars Tid har ført med sig, at de Borgere, der faar deres Indtægter gennem Løn, har faaet betydelige Forbedringer af deres økonomiske Forhold, medens Erhvervene, herunder Landbrugserhvervet, har maattet gaa en anden Vej.

Nu tror jeg nok, det danske Erhvervsfolks Folk er indforstaaet med, at den økonomiske Udplyndring, Landet har været udsat for, vil medføre, at vi bliver nødt til at arbejde under beskedne økonomiske Kaar, hvis dansk Økonomi skal rejses igen. Jeg tror ogsaa, dette er Grunden til, at Landmændene ikke har været saa stærke i Kravene om Lønforhøjelse, som visse andre Befolkningsgrupper har været og stadig er. Jeg føler mig overbevist om, at Landmændene er rede til at bære deres Part af Byrden ved den økonomiske Genrejsning af Landet, men Ret og Rimelighed kræver, at det bliver paa lige Fod med andre Befolkningsgrupper, og som Forholdene nu har udviklet sig, med Løntillæg for visse Borgere, Indtægtsnedsættelse for andre, er den Ulighed fremkommet, som henleder Opmærksomheden paa Samlingsregeringens Udtalelse i Sommeren 1945, hvori samtlige Partier erklærede sig indforstaaet med, at Erhvervene skal have lige Arbejdskaar. Jeg ved, Regeringen er opmærksom paa dette Forhold, og jeg haaber, det snart maa blive muligt at tilvejebringe de Forhold, der skaber lige økonomiske Muligheder for Landets forskellige Erhvervsgrupper. Jeg føler mig ikke overbevist om, at vi kan bevare vor nuværende Levestandard, det er forhaabentlig heller ikke det afgørende; jeg vil tro, Viljen til at bygge op maa være saa stærk, at vi paa lige Fod er rede til at gaa i Gang med Opgaven, og at vi ogsaa maa kunne holde Arbejdsviljen i Live, selv om det maa ske under Afsavn af materiel Art.